

Sygn. akt VIII U 2448/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2015 r. w Gliwicach

sprawy J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 23 października 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt. VIII U 2448/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 października 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. M. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227), ponieważ nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że zgodnie z zeznaniami świadków, o przesłuchanie których wnosił, wykonywał pracę w warunkach szczególnych od 1 września 1969r. do 31 października 1992r. i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a dodatkowo podniósł, że do okresów pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył odwołującemu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. od 1 września 1969r. do 31 października

1992r., ponieważ odwołujący nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, a organ rentowy nie ma możliwości i podstaw do uznania, że praca była wykonywana w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze na podstawie zeznań świadków.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. M., urodzony (...) w dniu 2 października 2014r. złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył (...), nie jest członkiem OFE.

Skarżący, na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, z tym, że w ocenie ZUS nie udowodnił żadnych okresów pracy w szczególnych warunkach.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję nie uznał za pracę w warunkach szczególnych pracy wykonywanej w okresie od 1 września 1969r. do 31 października 1992r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G., ponieważ odwołujący nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W czasie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. w spornym okresie od 1 września 1969r. do 31 października 1992r. ubezpieczony przez początkowe 3 lata, w oparciu o umowę o naukę zawodu, pracował jako uczeń przez 3 dni w tygodniu w warsztacie samochodowym, gdzie odbywał praktyki, a przez pozostałe 3 dni uczęszczał na zajęcia szkolne. W dniu 26.06.1972r. ubezpieczony, jako absolwent Przyzakładowej Szkoły Budowlanej w G., został zatrudniony na stanowisku mechanika samochodowego i pracę tę wykonywał w kanałach remontowych, przy czym w okresie 2-3 miesięcy przed wojskiem pracował jako pomocnik kierowcy. W okresie od 26 lipca 1974r. do 16 lipca 1976r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po odbyciu służby wojskowej ponownie podjął zatrudnienie jako mechanik. Od początku lat 80 ubezpieczony pracował jako kierowca w pogotowiu konserwacyjnym tzw. „olejowym”. Praca ta polegała na tym, że ubezpieczony – najczęściej jako kierowca samochodu S. - wraz z innym pracownikiem jeździł samochodem ciężarowym na budowy, gdzie zajmował się wymianą olejów, filtrów olejowych, drobnymi naprawami sprzętu ciężkiego i jego smarowaniem. Zdarzało się również, że ubezpieczony wyjeżdżał na budowy jako mechanik, a inny pracownik kierował pojazdem. Naprawy w terenie trwały czasami całą dniówkę. W dniu 13 stycznia 1989r. ubezpieczony uzyskał uprawnienia do obsługi dźwigu (...) [hydrauliczny dźwig samochodowy] i od tego czasu, w zależności od potrzeb pracodawcy wykonywał pracę operatora tego dźwigu albo pracował w pogotowiu (...) do 31 października 1992r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień odwołującego (rozprawa z dnia 11 marca 2015r. 1 godz., 18 min. 58 sek. i n.), zeznań świadków: J. S. i M. C. (rozprawa z dnia 11 marca 2015r. 7 min. 19 sek. i n.), a także akt osobowych ubezpieczonego i świadków: J. S. i M. C. oraz akt organu rentowego dołączonych do akt sprawy.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy. W szczególności Sąd dał w wiarę zeznaniom świadków i wyjaśnieniom ubezpieczonego, gdyż są spójne i wzajemnie się potwierdzają.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn
- ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika wprawdzie, że ubezpieczony ukończył 60 lat, i na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił 25 letni okres zatrudnienia, jednakże nie udokumentował 15 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymienionej w Wykazie A zał. do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W wykazie tym jako prace wykonywane w warunkach szczególnych wymieniono m.in :

-prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych /DZ. VIII poz. 2/,

-prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych / Dz.XIV poz. 14/.

W ocenie Sądu, do pracy tej nie można zaliczyć okresu pobierania nauki w Przyzakładowej Szkole Budowlanej w G. w latach 1969-1972, bowiem praca mechanika w kanałach nie była przez niego wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz okresu pracy w pogotowiu (...) w latach 1980-1989, bowiem przepisy przywołanego rozporządzenia

nie wymieniają wykonywanych przez ubezpieczonego prac jako wykonywanych w szczególnych warunkach. Wskazać należy, że ubezpieczony jako pracownik pogotowia (...) tylko część czasu pracy poświęcał na kierowanie samochodem ciężarowym marki S., dojeżdżając na budowy, a zatem nie można uznać, że wykonywał pracę kierowcy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Sąd wziął również pod uwagę, że zdarzało się, że ubezpieczony jeździł na budowy – nie jako kierowca- lecz jako mechanik, oraz że praca ta była przeplatana pracą operatora dźwigu

Ewentualnie jako praca w warunkach szczególnych może zostać zakwalifikowana praca ubezpieczonego jako mechanika w kanałach i operatora dźwigu, z tym że odwołujący nie wykonywał tego rodzaju prac stale i w pełnym wymiarze przez okres 15 lat.

Ustalając, że ubezpieczony nie udokumentował 15 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, Sąd stwierdził, że J. M. nie spełnia łącznie wszystkich warunków niezbędnych do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.), a tym samym jego odwołanie jest nieuzasadnione.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Grażyna Łazowska